

Dosarul nr. 2ra-904/23
2-20028933-01-2ra-30062023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (N. Lupașcu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iu. Cotruță, I. Țurcan, L. Pruteanu)

Î N C H E I E R E

20 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Igor Sajin,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Sajin Igor împotriva Svetlanei Sajin, Gorșenin Vladimir, Curmei Olga, Curmei Serghei, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice privind recunoașterea bunului imobil proprietate comună în devălmășie, determinarea cotelor-părți ideale din proprietate comună, constatarea nulității absolute a contractului de donație, constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare, încasarea în mod solidar a echivalentului a 1/2 cotă-parte din bunul imobil,

împotriva deciziei din 21 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Sajin Igor, reprezentat de avocatul Vitalie Lazăr și menținută hotărârea din 31 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 27 februarie 2020, avocatul Lazăr Vitalii acționând în interesele lui Sajin Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Sajin, Gorșenin Vladimir, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice” privind declararea nulității contractului de donație nr.1619 din 12.02.2018 încheiat între Sajin Svetlana și Gorșenin Vladimir, delimitarea cotelor părți a foștilor soți Sajin Igor și Sajin Svetlana, a recunoaște ½ cotă parte după Sajin Igor din proprietatea comună în devălmășie compusă din apartamentul XXXX.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 23.12.1995 a fost încheiată căsătoria între Sajin Igor și Sajin Svetlana. La data de 23.02.1996, în timpul căsătoriei a fost dobândit în baza contractului de vânzare-cumpărare, apartamentul nr. 54 XXXX, mun. Chișinău. Apartamentul a fost dobândit cu titlu oneros, înregistrat doar după Procopciuc Svetlana, însă în timpul căsătoriei, la data de 11.07.1997, între Procopciuc Svetlana și Sajin Ivan Gherghe (tatăl reclamantului), a fost încheiat contractul de schimb al apartamentelor. În baza contractului dat, în timpul căsătoriei a fost dobândit apartamentul nr. 173 XXXX. Deci un apartament proprietate comună în devălmășie

a fost dobândit în schimbul altui apartament proprietate comună în devălmășie. La data de 11.07.2003, ap. nr. 173 XXXX, a fost înregistrat în Registrul Bunurilor Imobile de către Procopciuc Svetlana doar pe numele ei.

A relatat că, la data de 20.10.2015, în regiunea Odesa, Ucraina, a fost desfăcută căsătoria dintre reclamant și pârâtă. În timpul căsătoriei proprietatea comună nu a fost partajată, iar Sajin Igor a revenind în Republica Moldova a continuat să locuiască singur în ap. nr. 173 XXXX.

A comunicat că la data de 12.02.2018, Sajina Svetlana a donat fără acordul fostului soț ap. nr. 173 XXXX, ginerelei său Gorșenin Vladimir, înregistrarea fiind efectuată la data de 13.02.2018.

Drept urmare, la data de 01.02.2020, Sajin Igor a fost evacuat din apartament în baza unei ordonanțe de protecție, în baza unor informații care nu corespundeau realității, ordonanța fiind contestată la Curtea de Apel Chișinău.

A evidențiat reclamantul că Legea care era în vigoare la data dobândirii ap. nr. 54 XXXX, la 23.02.1996 și ap. nr. 173 XXXX la data 11.07.1997, era Codul căsătoriei și familiei.

Astfel, potrivit art. 21 al Codului căsătoriei și familiei, adoptat de către Sovietul Suprem al Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești, nr. 914, din 26-12-1969, bunurile dobândite de soți în timpul căsătoriei, sunt proprietate comună devălmașă a lor. Soții au drepturi egale de posesiune, folosință și dispoziție asupra acestor bunuri. Soții se bucură de drepturi egale asupra bunurilor și în cazul când unul dintre ei se ocupă de gospodăria casnică, de îngrijirea copiilor sau, din alte motive temeinice, n-a avut un câștig de sine stătător. Art. 22 al aceluiași Cod prevedea că, în cazul împărțirii bunurilor, care sînt proprietatea comună devălmașă a soților, părțile lor se consideră egale. În unele cazuri instanța judecătorească poate să se abată de la principiul părților egale ale soților, avînd în vedere interesele copiilor minori sau interesele, care merită atenție, ale unuia dintre soți. Partea unuia dintre soți poate, printre altele, fi mărită, dacă celălalt soț se eschivează de la munca social-utilă sau cheltuia bunuri comune în dauna intereselor familiei. Art. 19 al aceluiași Cod prevedea că, (1) bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei sînt supuse regimului proprietății în devălmășie, (2) regimul legal al bunurilor soților acționează în măsura în care nu este modificat de contractul matrimonial.

A accentuat reclamantul că, potrivit Legii civile la momentul încheierii contractului de schimb din 1997, nr. 81 din 26-12-1964, Codul civil al R.S.S. Moldovenești, și anume art. 256, la contractul de schimb se aplică regulile corespunzătoare privind contractul de vânzare-cumpărare, dacă din esența raporturilor ce există între părți nu rezultă altfel. Astfel apartamentul nr. 173 a fost dobândit cu titlu oneros. Avînd în vedere normele legale menționate supra, precum și faptul că cotele părți din proprietatea comună în devălmășie nu sunt determinate, consideră necesar ca instanța de judecată să recunoască cîte ½ cotă parte ideală pentru Sajin Igor și Sajina Svetlana, din ap. nr. 173 potrivit Codului civil (modernizat în vigoare la moment).

A indicat reclamantul că este evidentă intenția clară de a schimba rapid proprietarul, pentru a ascunde dreptul de proprietate. Gorșenin Vladimir nu a locuit în ap. nr. 173 XXXX, nici la 12.02.2018 acesta nu a manifestat intenția de a locui în apartament, respectiv faptul că contractul este unul fictiv, este evident. Părțile

contractului de donație au intenția de a forma un lanț de persoane pentru a crea cât mai rapid cumpărătorul de bună credință. Gorșenin Vladimir, fiind afin, (căsătorit cu fiica lui Sajina Svetlana) fostul ginere a lui Sajin Igor, cunoștea despre faptul că în apartament locuiește Sajin Igor la momentul încheierii contractului de donație, cunoștea despre existența căsătoriei și faptul că bunul a fost dobândit de ambii soți Sajina Svetlana și Sajin Igor, respectiv nu poate fi considerat că nu a cunoscut despre lipsa acordului, sau lipsa necesității acordului lui Sajin Igor la perfectarea contractului de donație. Exact aceeași metodă a fost utilizată de către Sajina Svetlana, adică donația către Gorșenin Vladimir, în Ucraina. În Ucraina Sajina Svetlana a donat partea socială din compania comună tot către același Gorșenin Vladimir, instanța din Ucraina a anulat însă acel contract, invocând că actele sunt fictive.

Reclamantul a susținut că prin încheierea contractului și înstrăinarea bunului, i-a fost încălcat dreptul de proprietate consfințit în art. 316 alin. (2) din Codul civil nemodernizat, dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condițiile legii.

Ulterior, în cadrul ședinței de pregătire cauzei pentru dezbateri judiciare, reclamantul a depus o cerere de completare a acțiunii și atragerea în proces a unor părți. A indicat că din în momentul înaintării prezentei acțiuni în instanța de judecată, cunoștea despre faptul că imobilul care formează obiectul prezentului litigiu a fost înstrăinat către o terță persoană de către pârâtul Gorșenin Vladimir, informație cunoscută de către reclamant mai târziu și anume la data de 11 martie 2020.

A mai indicat că, la 24.02.2020 între Gorșenin Vladimir, în calitate de vânzător și Curmei Serghei și Curmei Olga, în calitate de cumpărători, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1734, care este un act subsecvent, care, potrivit prevederilor legale, urmează a fi anulat, astfel determinând calitatea procesuală de pârâți a noilor proprietari - Curmei Serghei și Curmei Olga.

A solicitat reclamantul admiterea acțiunii înaintate împotriva pârâților Sajin Svetlana, Gorșenin Vladimir, Curmei Serghei și Curmei Olga privind recunoașterea bunului imobil cu nr. cadastral XXXX ap. 173, ca fiind proprietate comună în devălmășie a reclamantului Sajin Igor și a pârâtului Sajin Svetlana, din motivul dobândirii acestuia în timpul căsătoriei; determinarea cotelor părți ideale din bunul imobil cu nr. cadastral. XXXX 173, după cum urmează ½ cotă parte cu drept de proprietate reclamantului Sajin Igor și ½ cotă parte pârâtei Sajin Svetlana; constatarea nulității absolute a contractului de donație nr. 1619 din 12.02.2018 încheiat între Sajin Svetlana și Gorșenin Vladimir; constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare nr. 1734 din 24.02.2020 încheiat între Gorșenin Vladimir și Curmei Serghei și Curmei Olga fie încasarea din contul pârâților Sajin Svetlana și Gorșenin Vladimir, în mod solidar a echivalentului a ½ cotă parte din valoarea bunului imobil cu nr. cadastral XXXX 173, la data emiterii hotărârii judecătorești.

Prin hotărârea din 31 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă acțiunea depusă de Sajin Igor către Sajin Svetlana, Gorșenin Vladimir, Curmei Olga, Curmei Serghei, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice” privind recunoașterea bunului imobil proprietatea comună în devălmășie, determinarea cotelor părți ideale din bunul imobil, constatarea nulității absolute a contractului de donație, constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-

cumpărare fie încasarea în mod solidar a echivalentului a ½ cotă parte din imobil, ca neîntemeiată.

La 04 iulie 2022, avocatul Lazăr Vitalie în interesele lui Sajin Igor a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 21 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, fost respinsă cererea de apel depusă de Lazăr Vitalie în interesele lui Sajin Igor și a fost menținută hotărârea din 31 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru decide astfel instanța de apel a reținut că, raportul juridic supus judecării în partea ce tine de recunoașterea bunului imobil cu nr. cadastral XXXX, ca fiind proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Sajin Igor și Sajin Svetlana precum și determinarea cotelor părți ideale din bunul imobil nominalizat s-a format la data de 11.07.1997, prin urmare litigiul dat cade sub incidența Codului civil în redacția anului 1964, în vigoare la acel moment. Potrivit art. 256 din Codul civil în redacția anului 1964, la contractul de schimb se aplică regulile corespunzătoare privind contractul de vânzare-cumpărare, dacă din esența raporturilor ce există între părți nu rezultă altfel.

Drept urmare, dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 54, XXXX, a fost obținut de către Sajina Svetlana, nu în baza unui contract de vânzare-cumpărare, ci în temeiul contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată din 22.02.1996, autentificat notarial pe aceeași dată. Astfel, contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată, a fost încheiat în conformitate cu prevederile Legii RM nr. 1324-XII din 10.03.1993 privind privatizarea fondului de locuințe. Astfel, calitatea de proprietar al locuinței, o obține doar participantul la privatizare, chiar dacă o persoană este căsătorită, iar celălalt soț nu a fost înscris ca membru de familie al chiriașului și nu a participat la privatizare, acesta din urmă nu obține dreptul de proprietate asupra locuinței.

A menționat că Sajina Svetlana este proprietar exclusiv al bunului nominalizat, iar înstrăinarea ulterioară sau schimbul apartamentului privatizat se efectuează cu consimțământul în scris al tuturor membrilor majori ai familiei, care au participat la privatizarea lui. Având în vedere că Sajin Igor nu a participat la privatizarea apartamentului nr. 54 XXXX, acesta nu are nici un drept de proprietate în privința apartamentului nominalizat.

A mai relatat că, apartamentul nr. 173, amplasat în mun. Chișinău, bd. Moscova, 20, a aparținut lui Sajin Ion în baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată din 19.08.1995. La privatizarea acestei locuințe, Sajin Igor, la fel, nu a participat, neavând nici un fel de drept de proprietate asupra acestuia.

Astfel, instanța de fond întemeiat a respins pretenția reclamantului Sajin Igor privind recunoașterea bunului imobil cu nr. cadastral XXXX, ap. 173, ca fiind proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Sajin și determinarea cotelor-părți ideale din imobil. La fel, este întemeiat și raționamentul primei instanțe privind respingerea cerinței reclamantului în partea declarării nulității contractelor de donație și de vânzare-cumpărare.

A reținut Curtea de Apel Chișinău că, odată cu respingerea pretenției privind recunoașterea bunului imobil cu nr. cadastral XXXX ca fiind proprietate comună în devălmășie și determinarea cotelor-părți ideale din acest imobil, la caz nu poate fi

atestată prezența temeiului de nulitate prevăzut de art. 220 alin .(1) din Cod civil, nefiind necesar acordul reclamantului la întocmirea contractului. Pornind de la noțiunea contractului de donație, acesta rămâne a fi unilateral din punct de vedere a obligațiilor, or naște obligații doar pentru donator. Astfel, determinarea candidaturii donatarului îi revine exclusiv donatorului.

Or, Sajina Svetlana, ca proprietar al apartamentului în litigiu, conform art. 315, alin. 1 din Codul civil al RM, în redacția legii de până la 01.03.2019, putea să își exercite dreptul de dispoziție, ce s-a materializat prin încheierea contractului de donație nr. 1619 din 12.02.2018. La rîndul lui, și Gorșenin Vladimir, conform art. 500, alin. 1 din Codul civil, în redacția legii din 01.03.2019, a dispus de acest bun, încheind contractul de vânzare-cumpărare din 24.02.2020.

Argumentul invocat de către Sajin Igor în susținerea poziției precum că actul juridic a fost încheiat fără intenția de a produce efecte juridice urmează a fi apreciat critic, prin urmare, instanța de fond întemeiat a dispus și respingerea pretenției privind nulitatea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1734 din 24.02.2020 încheiat între Gorșenin Vladimir și familia Curmei.

Având în vedere că argumente sau dovezi noi, care au importanță pentru soluționarea cauzei, la declararea cererii de apel nu au fost indicate și nici prezentate, sub aspectul prevederilor legale sus menționate, reieșind din specificul acțiunii, Curtea de Apel Chișinău a constatat că instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

La 18 mai 2023 Sajin Igor, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei contestate, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele inferioare au constatat eronat precum că recurentul s-a bazat pe obținerea bunului în temeiul instituției privatizării, legea privind privatizarea fondului de locuințe, în calitate de participant la privatizare, fapt care nu a fost invocat de către Igor Sajin. Cererea de chemare în judecată s-a bazat pe faptul că bunul a fost dobândit în timpul căsătoriei în temeiul Codului Familiei și Codului Civil, instituția proprietății comune în devălmășie. Asupra acestor circumstanțe instanțele inferioare nu s-au expus nici într-un mod, or au stabilit eronat că din motiv că Igor Sajin nu a participat la privatizare nu poate avea cotă parte din apartament. Apartamentul nr. 54 a fost dobândit în timpul căsătoriei cu titlu oneros, respectiv urmează să fie aplicate regulile regimului proprietății comune în devălmășie a soților și nu acelea aplicate participanți la privatizare după cum au indicat instanțele inferioare.

A indicat recurentul că instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată. Circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin și anume faptul că ap. 54 a fost cumpărat contra unei sume de bani, adică cu titlu oneros, în timpul căsătoriei.

A mai relatat recurentul că contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 54 cât și cel de schimb a apartamentului nr. 173 sunt contracte cu titlu oneros și se supun regimului juridic proprietății comune în devălmășie, respectiv Sajin Igor are dreptul la $\frac{1}{2}$ cotă parte din apartament. Examinând acțiunea dedusă judecătii, instanțele inferioare, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce necesită a

fi stabilite la examinarea litigiu, iar în consecință actele judecătorești sunt incerte și contradictorii.

A susținut că, în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil, impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Consideră că, soluția instanțelor inferioare, nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs urmează să exercite controlul judiciar asupra unor astfel de soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii/deciziei contestate.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 21 februarie 2023.

La 24 martie 2023, copia deciziei din 21 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere a actului judecătoresc (f.d. 33).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul declarat de Igor Sajin, la 18 mai 2023, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

Curtea Supremă de Justiție, la 03 iulie 2023, a expediat în adresa participanților la proces copia recursului declarat de Igor Sajin cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, anexată la materialele dosarului (f.d. 77).

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul declarat de Igor Sajin a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmens c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul

din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Igor Sajin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270 și 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Igor Sajin.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc